

אמר לו, יפה אמרת. פתח ואמר,
(ישעה מב) ה' גיבור יצא כאיש
מלחמות יער קנאה, פסוק זה
פרשוהו. אבל בא ראה, גיבור
יצא? גיבור ארייך לכתוב! כאיש
מלחמות? איש מלחמות ארייך
לכתב!

אלא הרי נתבאר, כי בכל מקום
זה רחמים, ודאי שהקדוש ברוך
הוא, שמול הוא ה', שפתחות (ישעה
מב) אני ה' הוא שם. וראינו
שלפעמים נקרא שם אלהים
והוא דין בכל מקומות. אלא בזמנם
شمתרבים הצדיקים בעולם, ה'
שם, ונקרא בשם הרחמים.
ובזמן שתרבים הרשעים
בעולם, אלהים שם, ונקרא
בשם אלהים. כך בזמנם שייעקב
לא היה בין שונאים ולא היה
באرض אחרת, קנא לו ישראל.
וכאשר היה בין שונאים או

באرض אחרת, קרא לו יעקב.
אמר לו, עדין לא התישב בדבר
שפתחות לא יקרא, והרי אני
קוראים לו. ומה שאמרת
שפשהיה בין שונאים או בארץ
אחרת קרא לו יעקב - בא ראה,
פתחות (בראשית לא) וילשך יעקב
באرض מגורי אביו בארץ בנען,

והרי לא היה בארץ אחרת?
אמר לו, הרי בתקלה נאמר כמו
שהקדוש ברוך הוא לפעמים
נקרא ה' ולפעמים נקרא אלהים,
כך גם לפעמים נקרא ישראל
ולפעמים נקרא יעקב, והכל
בדרגות ידועות. ומה שנאמר לא
יקרא שמה עוד יעקב, להתיישב
בשם זה.

אמר לו, אם כך, הרי כתוב (שם יט)
וליא יקרא עוד את שמה אברהם
והיה שמה אברהם. אמר לו, שם
בתוב והיה, ועל זה עומד באוטו
שם, אבל כאן לא בתוב והיה,
אלא כי אם ישראל יהיה שמה. ולא

אמר ליה, שפיר קא אמרת. פתח ואמר,
(ישעה מב) יי' גיבור יצא כאיש מלחמות
יעיר קנאה, האי קרא אוקמייה. אבל פא חזי,
גיבור יצא, גיבור מיבעי ליה. כאיש
מלחמות, איש מלחמות מיבעי ליה.

אלא הוא אתה יי' בכל אחר רחמי יהו,
וזאי (דף קענד ע"א) קידשא בריך הו, יי'
שםיה יהו, דכתייב, (ישעה מב) אני יי' הוא שם,
וחמיין דלזמנין אתקרי שם אלחים והוא
דין בכל אחר. אלא בזמנא דאסגיאו זפאיין
בעלמא, יי' שםיה ואתקרי בשמא דרחמי.
ובזמנא דאסגיאו חייבין בעלמא, אלהים
שםיה ואתקרי בשמא דאלחים. כך בזמנא
דייעקב לא היה בין שניין ולא היה בארץ
אחרא, קרי ליה ישראל. וכד היה בין שניין,
או בארץ אחרת קרי ליה יעקב.

אמר ליה, עדין לא אתישב אלה. דכתייב
לא יקרא, וזה אנן קריין ליה. ומאי
דאמרת דבר היה בין שניין או בארץ
אחרא קרי ליה יעקב. פא חזי, כתיב, (בראשית
לו) ויישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ בנען,
והא לא היה בארץ אחרת.

אמר ליה, הקא בקדמיא אתה, כמה
דקידשא בריך הוא לזמןין אתקרי יי',
ולזמןין אתקרי אלהים. הבי נמי לזמןין אקרי
ישראל ולזמןין אקרי יעקב וכלה בדרgin
ידייען. ומה דאתמן לא יקרא שם עוד
יעקב, לאתישב בשמא דא.

אמר ליה, אי הבי, הקא כתיב, (בראשית י) ולא
יקרא עוד את שמה אברהם והיה שמה
אברהם. אמר ליה, הטע כתיב והיה. ועל דא
קיימא בההוא שמא. אבל הכא לא כתיב
והיה, אלא כי אם ישראל יהיה שמה. ולא